

Khi công sự nhân chiếm miền Bắc Việt Nam năm 1954, hàng triệu người đã lũ lượt di cư vào Nam.

Tôi đã từng tai nghe nhiều câu chuyện về sự đau khổ tột cùng của họ. Nhưng cũng như nhiều người miền Nam lúc ấy, tôi đã không tin vào những câu chuyện đó. Còn về sau này, tôi cũng đã không tin về những câu chuyện đẫm máu trong tác phẩm Quần Đảo Ngục Tù (The Gulag Archipelago) của văn hào Solzhenitsyn. Tôi không tin vì cho rằng đó là những luận điệu tuyên truyền của công. Nhưng vào năm 1979, tôi đã cho xuất bản cuốn sách Việt Nam Ngục Tù của chính tôi. Liệu những người đã từng sống trong kinh hoàng dẫm máu của công sự có bao giờ thắc mắc những người không có cái kinh nghiệm này?

Kể từ năm 1945, năm tôi ra đi tìm huy vọng Cái Vàng thu được trên Vĩnh Long, một thị trấn cách Sài Gòn 160 km về hướng Nam, cho đến khi ngày tôi rời Việt Nam vào tháng 5/1978, tôi chưa từng một ngày vui hưởng hoà bình. Căn nhà gia đình tôi đã bị đốt 3 lần trong cuộc kháng chiến chống Pháp. Trong suốt cuộc đời niên thiếu, tôi đã phải theo cha mẹ di tản từ làng này sang làng khác để tránh tên bay đêm ác. Cũng giống như những người Việt Nam yêu nước khác, cha mẹ tôi cũng tham gia kháng chiến chống Pháp. Khi tôi lớn lên, tôi lại từng một chỗ với các nông dân đã bị các quan chức địa phương của chính quyền Sài Gòn áp bức ra sao, và họ đã phải chịu những cuộc oanh tạc tàn khốc của quân Pháp như thế nào. Tôi đã học trong lớp sơ sở chỉ định ưu tiên của dân tộc chống lại ách đô hộ ngàn năm của giặc Tàu rồi đến các cuộc kháng chiến gian khổ chống ách thực dân trăm năm của giặc Tây. Với hành trang đó, tôi và các bạn đồng lứa đã lớn lên cũng với niềm căm thù sẵn sàng thiêu đốt của người bang. Khi các sinh viên Sài Gòn bước vào chức Phó Chủ tịch Hội Liên hiệp Sinh viên Sài Gòn vào năm 1969 và 1970, tôi đã tham gia vào các hoạt động đòi hoà bình khác nhau, đã lãnh đạo sinh viên biểu tình chống chức Thiệu và sự dính líu của người Mỹ. Tôi đã tiến hành nguy hiểm san Tụy t, và đã làm một cuộc du hành đến California để thuyết trình về các hoạt động phản chỉ định Địch học Berkeley và Stanford vào tháng 1/1971. Vì các hoạt động đó, tôi đã bị bắt và từng giam giữ nhiều lần dẫm máu của Thiệu.

Vào thời điểm ấy, tôi tin rằng tôi đang thi hành sự mệnh hoà bình và đức lập cho đất nước tôi. Tôi cũng tin tưởng vào đức của MTDTGPMN, một tổ chức đang lãnh đạo cuộc kháng chiến cách mạng miền Nam Việt Nam. Tôi căm ghét các nhà lãnh đạo Sài Gòn, các người như Trung tướng Nguyễn Văn Thiệu, Thiệu tướng Nguyễn Cao Kỳ, Trung tướng Đổng Văn Quang và những cựu chiến binh trong quân đội viễn chinh Pháp. Đó là những người đẫm máu Pháp tụy t mà vào năm 1940 để giúp chúng tiêu diệt các phe phái kháng chiến Việt Nam. Theo thời gian, họ đã vươn lên thành những nhà lãnh đạo, những sự lãnh đạo của họ không thu được lòng dân. Và chính vì không có đức của người dân, nên họ phải dựa vào các thế lực nước ngoài.

Thư n thi c cho Vi t Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To i - Felix l c d ch
Chúa Nhật, 22 Tháng 3 Năm 2009 11:11

V i t cách m t lãnh t sinh viên, tôi cho r ng tôi ph i hoàn thành khát v ng c a ng i dân Vi t Nam v dân ch , t do và hoà bình.

M t cách ngâ th , tôi nghĩ r ng ch đ Hà N i ít nh t cũng là ng i Vi t Nam, trong khi ng i M ch là nh ng k xâm l c gi ng nh ng i Pháp tr c đó. Nh nhi u ng i trong phong trào đ i l p t i mi n Nam lúc y, tôi tin r ng dù sao các đ ng bào c ng s n mi n B c cũng s đ có s t ng nh ng và đ nói chuy n h n là ng i M . H n th n a, tôi l i th y choáng ng p tr c các thành tích hy sinh và t n tâm c a các lãnh t c ng s n. Ch ng h n, Tôn Đ c Th ng, Phó Ch t ch B c Vi t, đã b nh t đ n 17 năm trong nhà tù c a Pháp. Tôi cũng b h p h n tr c b n đ c ng chính tr đ c MTDTGPMN áp đ ng, bao g m chính sách hoà gi i dân t c, không h có s tr thù, và chính sách ngo i giao phi liên k t. Cu i cùng, tôi đã ch u nh h ng c a các phong trào ti n b kh p th gi i và các nhà đ i trí th c ph ng Tây lúc y. Tôi đã có c m t ng r ng các lãnh đ o phong trào ph n chi n M cu i th p niên 60 đ u 70 đã chia s cùng ni m tin v i tôi.

Ni m tin y càng đ c c ng c h n sau khi Hi p đ nh Paris ký k t vào năm 1973 và s s p đ c a Đ nh Vi t Nam C ng hòa năm sau đó. Khi cu c gi i phóng đã hoàn t t, tôi chính là ng i đã khuyên b o b n bè và thân nhân không nên di t n. “T i sao các ng i l i b đi?” tôi h i, “T i sao các ng i l i s c ng s n?” Tôi ch p nhân m t vi n c nh khó khăn trong th i gian tái thi t quê h ng nên đã quy t đ nh l i và ti p t c làm vi c v i t cách m t qu n tr viên m t chi nhánh c a Ngân hàng Sài Gòn, n i tôi đã làm vi c h n 4 năm, và là n i tôi vi t các báo cáo m t v tình hình kinh t Nam Vi t Nam cho MTDTGPMN (Sau khi t t nghi p đ i h c, tôi đã không b chính quy n Vi t Nam C ng hòa đ ng viên vì là con m t trong gia đình. Tôi cũng không gia nh p Vi t C ng vì MTDTGPMN nghĩ r ng tôi s ph c v t t h n trong vai trò báo cáo tài chính t ngân hàng).

Sau khi Sài Gòn th t th đ c nhi u ngày, MTDTGPMN thành l p chính quy n Cách m ng Lâm th i, m i tôi gia nh p m t u ban tài chính, m t nhóm bao g m các trí th c có nhi m v c v n cho chính quy n v các v n đ kinh t . Tôi h ng hái tham gia, ch p nh n m c c t gi m l ng đ n 90%. Nhi m v đ u tiên c a tôi là giúp th o ra m t k ho ch nh m t ch thu t t c các tài s n t nhân i mi n Nam Vi t Nam. Tôi c m th y s c, và đ ngh ch nên thi hành đ i u đó v i tài s n nh ng ng i t ng c ng tác v i chính quy n cũ và v i nh ng ng i đã làm giàu nh chi n tranh, và s phân ph i l i theo m t cách th c nào đó cho các ng i nghèo và n n nhân chi n tranh không phân bi t thu c phe nào. Đ ngh c a tôi b bác b , dĩ nhiên.

Tôi đã quá ngâ th khi nghĩ r ng các quan ch c đ a ph ng đã sai l m, r ng h đã hi u l m y

Thư n thi c cho Vi t Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To i - Felix l c d ch
Chúa Nhật, 22 Tháng 3 Năm 2009 11:11

đ nh t t c a các lãnh đ o đ ng c ng s n. Tôi đã tranh đ u v i h nhi u l n, vì hoàn toàn đ t ni m tin vào các tuyên b c a Hà N i tr c đây r ng “tình hình Nam Vi t Nam r t đ c bi t và r t khác v i tình hình mi n B c Vi t Nam”. Ch vài tháng tr c khi Sài Gòn th t th , Lê Du n, T ng Bí th Đ ng C ng s n, đã tuyên b “mi n Nam c n có chính sách riêng c a nó”. Sau cùng, tôi không th tuân theo l nh s p đ t các cu c t ch thu tài s n t h u, m t k ho ch v n đang đ c xúc ti n. M t k ho ch nh v y không h đ p ng nguy n v ng c a ng i dân Nam Vi t Nam, và nó đ ng c v i l ng tâm c a tôi. Tôi quy t đ nh t ch c. Nh ng không ai đ c phép t ch c trong ch đ c ng s n.

M t ng ý b t tuân l nh s không đ c ng i c ng s n tha th . Khi tôi đ a đ n t ch c, ng i lãnh đ o u ban tài chính đã c nh cáo r ng hành đ ng c a tôi “s b xem là s tuyên truy n nh m kích đ ng qu n chúng, và r ng chúng ta không bao gi cho phép đ i u đó x y ra”. Nhi u ngày sau đó, trong khi tôi đang tham d m t bu i hoà nh c t i Nhà Hát L n (tr c đây là tr s Qu c h i Vi t Nam C ng hòa, n i mà tôi đã lãnh đ o các sinh viên chi m gi nhi u l n tr c đây d i ch đ Thi u), tôi b b t. Không có s truy t cũng nh không có lý do nào đ c đ a ra. Sau khi Sài Gòn th t th , r t nhi u nhà trí th c ti n b cũng nh nhi u nhà lãnh đ o các phong trào ph n chi n tr c đây đ u tin r ng chính quy n m i s đ em l i dân ch và t do thay cho s th ng tr c a ngo i bang. H tin r ng chính quy n m i s đ eo đ u i các quy n l i t nh t cho nhân dân. S gi đ ng l i h a c a chính h v chính sách hoà gi i dân t c, không có s tr thù. Ph i s ch nh ng h a h n, nhà c mn quy n c ng s n đã b t giam hàng trăm ngàn ng i không ch nh ng ng i đã c ng tác v i ch đ Thi u mà c nh ng ng i khác, bao g m các v lãnh đ o tôn giáo và các c u thành viên MTDTGPMN.

Vi t Nam ngày nay tr thành m t qu c gia không có lu t pháp nào khác h n là s đ i u hành đ c đoán c a nh ng k đang n m quy n l c. Không h có cái gi i là dân quy n. B t c ai cũng đ u có th b b t mà không c n truy t cũng nh không c n xét x . Và khi đã trong tù, các tù nhân đ u đ c giáo đ c r ng chính các thái đ , hành vi và s “c i t o t t” là y u t ch ch t đ xét xem li u h có th đ c tr t do hay không- không c n bi t h đã ph m t i gì. Vì v y, các tù nhân th ng là ph i tuân l nh tuy t đ i các qu n giáo đ hy v ng đ c th s m. Trong th c t , h không bao gi bi t đ c khi nào h s đ c th – hay có th b n án c a h s đ c kéo dài thêm. đ t n c Vi t Nam ngày nay có bao nhiêu tù chính tr ? Không ai có th bi t đ c con s chính xác. B Ngo i giao M cho r ng có kho ng t 150.000 đ n 200.000 chính tr ph m, ng i Vi t t n n thì c đoán con s đó là 1 tri u.

Hoàng H u Qu ynh, m t trí th c t nghi p Đ i h c M c T Khoa, hi u tr ng m t tr ng k thu t t i Tp. HCM (tr c đây là Sài Gòn), v a m i b tr n trong m t chuy n đi tham quan các n c Châu Âu do nhà n c b o tr . Ông đã nói v i báo chí Pháp, “Hi n nay Vi t Nam có ít nh t 700.000 tù nhân”. M t nhân ch ng khác, Nguy n Công Hoan, m t c u thành viên trong Qu c h i th ng nh t đ c b u vào năm 1976, đã v t bi n thành công vào năm 1978, đã tuyên b chính b n thân ông đ c bi t v “300 tr ng h p x t” ch n i trong t nh Phú Yên c a ông.

Vào năm 1977, các quan ch c Hà N i khăng khăng r ng ch c có 50.000 ng i b b t gi vì có nh ng hành vi gây nguy h i cho an ninh qu c gia. Nh ng trong khi đó, Th t ng Ph m Văn Đ ng đã tuyên b trên t Paris Match s ra ngày 22/9/1978, “Trong vòng 3 năm qua, tôi đã tr t do cho h n 1 tri u tù nhân t các tr i c i t o.” Ng i ta có th t h i làm th nào có th th 1 tri u tù nhân trong khi ch b t gi có 50.000!

Tôi b t ng vào m t xà lim 1m x 2m, tay trái b xi ng vào chân ph i và tay ph i xi ng vào chân trái. Th ăn c a tôi là c m tr n v i cát. Khi tôi khi u n i v cát trong c m, các qu n giáo đã gi i thích r ng cát đ c cho vào c m đ nh c nh các tù nhân v các t i ác mà h đã ph m. Tôi đã khám phá ra khi đ n c vào tô c m có th tách cát ra kh i c m và l ng nó xu ng đáy. Nh ng ph n n c ch c có 1lít cho m t ngày dùng cho u ng và t m r a, do v y tôi ph i dùng nó h t s c t i t ki m.

Sau 2 tháng bi t giam, tôi đ c chuy n ra phòng giam l n, m t phòng giam 5m x 9m, tu theo th i đi m đ c nh i nhét t 40 đ n 100 tù nhân. N i đây chúng tôi ph i thay phiên đ đ c n m xu ng ng , và ph n l n các tù nhân tr và còn m nh kho ph i ch u ng ng i. Trong cái nóng h m h p, chúng tôi cũng ph i thay phiên đ đ c h ng vài c n gió mát c a khí tr i t m t l thông gió chút xíu và cũng là c a s duy nh t c a phòng giam. M i ngày tôi đ u ch ng ki n các b n tù ch t đ i chân tôi.

Vào tháng 3, 1976, khi m t nhóm phóng viên ph ng Tây đ n vi ng thăm nhà tù c a tôi, các qu n giáo ã lừa các tù nhân đi và thay vào đó là các b đ i mi n B c. Tr c c a nhà tù, không còn th y các hàng rào k m gai, không có tháp canh, ch c có vài công an và m t t m b ng l n ch ng ngang c a chính đ cầu kh u hi u n i ti ng c a H Chí Minh, “Không có gì quý h n đ c l p t do”. Ch c có nh ng ng i đang b giam và các qu n giáo là bi t cái gì th c s n gi u đ ng sau nh ng đ u hi u đó. Và m i tù nhân đ u bi t r ng n u h b tình nghi ão thoát thì ng i b n đ ng tù và ng i thân c a h t i nhà s b tr ng ph t thay vì chính h .

Chúng ta s không bao gi bi t đ c con s th c s c a nh ng tù nhân b m ng, nh ng chúng ta đã bi t cái ch t c a nhi u tù nhân n i ti ng, nh ng ng i trong quá kh ch a bao gi c ng tác v i Chính quy n Thi u hay v i ng i M : ch ng h n, Thích Thi n Minh, nhà chi n l c cho các phong trào tranh đ u hoà bình c a Ph t t t i Sài Gòn, m t nhà đ u tranh ph n chi n đã t ng b k t án 10 năm đ i ch đ Thi u, sau cùng b bu c ph i th ông vì s ph n đ i m nh m c a nhân dân Vi t Nam và các nhà ho t đ ng ph n chi n kh p th gi i. Đ i Đ c Thi n Minh đã ch t trong tù 6 tháng sau khi ông b b t vào năm 1979. M t cái ch t âm th m khác là c a Lu t s Tr n Văn Tuyên, m t lãnh t kh i đ i l p t i Qu c h i đ i th i T ng th ng Thi u. Nhà ho t đ ng n i ti ng này đã ch t đ i bàn tay c ng s n vào năm 1976, m c dù vào cu i tháng 4/1977, Th t ng Ph m Văn Đ ng đã tuyên b v i các phóng viên Pháp r ng ông v n còn s ng m nh kho trong tr i c i t o. M t trong nh ng t n th t to l n nh t là cái ch t c a tri t gia

Thơ nôm cho Việt Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To&#i - Felix l&#c d&#ch
Chúa Nhật, 22 Tháng 3 Năm 2009 11:11

n&#i ti&#ng Vi&#t Nam H&# H&# u T&#ng. T&#ng, b&#n đ&#ng môn v&#i Jean Paul Sartre th&#p niên 30 t&#i Paris, có l&# là nhà trí th&#c hàng đ&#u t&#i Nam Vi&#t Nam. Ông ch&#t t&#i nhà tù Hàm Tân vào ngày 26/06/1980. Đây là nh&#ng ng&#i b&# b&#t, cùng v&#i r&#t nhi&#u nh&#ng ng&#i khác trong nhóm nh&#ng ng&#i Nam Vi&#t Nam u tú và đ&#c tr&#ng n&# nh&#t, v&#i m&#c đích ngăn ng&#a b&#t c&# m&#t s&# ch&#ng đ&#i nào v&#i ch&# đ&# c&#ng s&#n.

M&#t s&# ng&#i M&#ng h&# Hà N&#i đã làm l&# ho&#c bi&#n minh cho nh&#ng cái ch&#t này, nh&# h&# đã t&#ng làm v&#i vô s&# các th&#m k&#ch đã x&#y ra t&# khi Vi&#t Nam C&#ng hòa s&#p đ&# năm 1975. R&#t có th&# h&# s&# v&#n ti&#p t&#c gi&#m l&#ng nh&#m l&#ng tránh m&#t s&# th&#t v&# Vi&#t Nam n&#u ti&#t l&# s&# mang l&#i m&#t n&#i v&# m&#ng sâu xa đ&#i v&#i h&#. Cay đ&#ng thay n&#u t&# do và dân ch&# v&#n là m&#c tiêu x&#ng đáng đ&# chi&#n đ&#u t&#i Philippines, t&#i Chile, t&#i Nam Hàn hay t&#i Nam Phi, thì nó l&#i không x&#ng đ&# b&#o v&# t&#i các n&#c c&#ng s&#n nh&# Vi&#t Nam.

M&#i ng&#i đ&#u nh&# đ&#n vô s&# các cu&#c bi&#u tình ch&#ng đ&#i M&# can thi&#p vào Vi&#t Nam và ch&#ng l&#i các t&#i ác chi&#n tranh c&#a ch&# đ&# Thi&#u. Nh&#ng m&#t s&# trong các ng&#i đã t&#ng m&#t th&#i nhi&#t thành v&#i các nguyên t&#c dân ch&# và nhân quy&#n thì nay l&#i t&# ra h&#t s&#c lãnh đ&#m khi cũng chính các nguyên t&#c y đ&#ng b&# chà đ&#p t&#i n&#c Vi&#t Nam c&#ng s&#n. Ch&#ng h&#n, m&#t nhà ho&#t đ&#ng ph&#n chi&#n, William Kunstler, vào tháng 5, 1979 đã t&# ch&#i ký vào m&#t b&#c th&#ng g&#i nhà n&#c C&#ng Hoà Xã H&#i Ch&# Nghĩa Vi&#t Nam, trong đó có ch&# ký c&#a nhi&#u nhà ho&#t đ&#ng ph&#n chi&#n khác, k&# c&# Joan Baez, ph&#n đ&#i s&# vi ph&#m nhân quy&#n c&#a ch&# đ&# Hà N&#i. Kunstler nói “Tôi không tin vào s&# ch&# trích công khai m&#t chính quy&#n xã h&#i ch&# nghĩa, dù đó là s&# vi ph&#m nhân quy&#n”, và “toàn b&# chi&#n đ&#ch này c&#a Baez có th&# là m&#t âm m&#u c&#a CIA”. Câu nói này đã làm tôi nh&# l&#i l&#p lu&#n mà ch&# đ&# Thi&#u th&#ng đ&#a ra làm lý do đàn áp các ng&#i đ&#i l&#p, “T&#t c&# các ho&#t đ&#ng ph&#n chi&#n và đ&#i l&#p đ&#u do c&#ng s&#n gi&#t dây”.

Còn có r&#t nhi&#u nh&#ng huy&#n tho&#i v&# ch&# đ&# hi&#n hành t&#i Vi&#t Nam mà ng&#i dân r&#t nên đ&#c soi sáng. Nhi&#u ng&#i cho r&#ng H&# Chí Minh đ&#u tiên là m&#t ng&#i qu&#c gia và r&#ng đ&#ng c&#ng s&#n Vi&#t Nam tr&#c đây cũng nh&# hi&#n nay đ&#u đ&#c l&#p v&#i Liên Xô. Tôi cũng là ng&#i tin nh&# v&#y tr&#c khi c&#ng s&#n chi&#m mi&#n Nam. Nh&#ng r&#i chân dung các nhà lãnh đ&#o Soviet nay đ&#c treo đ&#y các chung c&#, tr&#ng h&#c và các công s&# trên kh&#p n&#c “Vi&#t Nam đ&#c l&#p”. Ng&#c l&#i, ng&#i ta ch&#a t&#ng th&#y chân dung b&#t c&# m&#t nhà lãnh đ&#o M&# nào đ&#c treo ngay c&# trong ch&# đ&# đ&#c g&#i là bù nhìn c&#a T&#ng th&#ng Thi&#u. M&#c đ&# l&# thu&#c c&#a chính quy&#n hi&#n hành vào các ông ch&# Soviet đ&#c th&# hi&#n rõ ràng nh&#t do thi sĩ n&#i ti&#ng c&#a c&#ng s&#n Vi&#t Nam, T&# H&#u, thành viên B&# Chính Tr&# và là Tr&#ng Ban Văn hoá Đ&#ng C&#ng s&#n Vi&#t Nam. Chúng ta có c&# h&#i đ&#c nghe ng&#i thi sĩ cao c&#p này than khóc nhân cái ch&#t c&#a Stalin:

‘Xít-ta-lin! Xít-ta-lin,

Thơ nôm cho Việt Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To&#i - Felix l&#c d&#ch
Chúa Nhật, 22 Tháng 3 Năm 2009 11:11

Yêu bi&#t m&#y, nghe con t&#p nói
Ti&#ng đ&#u lòng, con g&#i Xít-ta-lin
Ông Xít-ta-lin ôi. Ông Xít-ta-lin ôi,
H&#i ôi ông m&#t, đ&#t tr&#i có không?
Th&#ng cha, th&#ng m&#, th&#ng ch&#ng
Th&#ng mình th&#ng m&#t, th&#ng ông th&#ng m&#i.'

(Đ&#i đ&#i nh&# ông - T&# H&#u).

Th&#t là khó mà t&#ng t&#ng nh&ng v&#n th&# nh&# v&#y l&#i đ&#c vi&#t t&#i Việt Nam, m&#t đ&#t n&#c mang n&ng truy&#n th&ng gia đình và b&#n ph&#n v&#i con cái. Và bài thơ &#y v&#n đang chi&#m m&#t v&# trí trang tr&#ng trong &#n b&#n v&# th&# ca Việt Nam hi&#n đ&#i đ&#c xu&#t b&#n t&#i Hà N&#i.

H&#n th&# n&#a, Lê Du&#n , T&#ng Bí th&# đ&#ng c&#ng s&#n Việt Nam, trong m&#t bài di&#n văn chính tr&# đ&#c tr&#c H&#i ngh&# khoáng đ&#i c&#a Qu&#c h&#i th&ng nh&#t năm 1976, “Cu&#c cách m&ng Việt Nam là đ&# th&#c thi b&#n ph&#n và các cam k&#t qu&#c t&#”, và vì v&#y, trong l&#i l&# c&#a b&#n lu&#n c&#ng c&#a đ&#ng năm 1971 đã vi&#t, “đ&#i s&# lãnh đ&#o c&#a Liên bang Soviet”. S&# vinh quang c&#a m&#t xã h&#i Soviet là m&#c tiêu chính y&#u trong sách l&#c c&#a đ&#ng c&#ng s&#n Việt Nam.

Sau khi Sài Gòn th&#t th&#, nhà n&#c đã ngay t&#c kh&#c đóng c&#a toàn b&# các nhà sách và r&#p hát. T&#t c&# các sách v&# đ&#c xu&#t b&#n trong ch&# đ&# cũ đ&#u b&# t&#ch thu hay đ&#t b&#. Các tác ph&#m văn hoá thu&#n tu&#y cũng không ngo&#i l&#, k&# c&# các b&#n đ&#ch tác ph&#m c&#a Jean Paul Sartre, Albert Camus và Dale Carnegie. Ngay c&# tác ph&#m Cu&#n Theo Chi&#u Gió c&#a Margaret Mitchell cũng n&#m trong danh sách văn ch&#ng đ&#i tru&#. Nhà n&#c thay th&# nh&ng tác ph&#m &#y b&ng nh&ng tác ph&#m văn ch&#ng nh&#m nh&#i s&# tr&#em và ng&#i l&#n v&#i ý t&#ng ch&# đ&#o, “Liên bang Soviet là thiên đ&#ng c&#a xã h&#i ch&# nghĩa”.

M&#t l&#p lu&#n khác c&#a các nhà bi&#n lu&#n ph&#ng Tây có liên quan đ&#n v&#n đ&# t&# do tôn giáo t&#i Việt Nam. M&#t đ&#u kho&#n c&#a b&#n hi&#n pháp m&#i, đ&#c đ&#a ra vào năm nay, có nêu r&#ng “nhà n&#c tôn tr&#ng quy&#n t&# do tín ng&#ng và quy&#n t&# do không tín ng&#ng”. V&# đ&#u kho&#n này, Lê Du&#n đã nhi&#u l&#n tuyên b&#, “Ch&# đ&# c&#a chúng ta tri&#u l&#n dân ch&# h&#n b&#t c&# ch&# đ&# nào trên th&# gi&#i”.

Ng&#c l&#i, trên th&#c t&#, đã trình bày rõ s&# th&#t qua m&#t s&# ki&#n mang tính bán b&# m&#t ng&#i

chùa Phật giáo, trong v&# đó m&#t ng&#i đàn bà kho&# thân theo l&#nh nhà n&#c đã ti&#n vào ngôi chùa trong gi&# hành l&. Khi Hoà th&#ng Thích M&#n Giác, m&#t nhà lãnh đ&#o Phật giáo n&#i ti&#ng, lên ti&#ng ph&#n đ&#i, nhà n&#c đã nhân v&# này lên án Phật giáo là k&# thù c&#a dân ch&, chính xác là vi ph&#m quy&#n t&# do không tín ng&#ng. Hoà Th&#ng Thích M&#n Giác, ng&#i đóng vai trò là c&#u n&#i gi&#a Phật giáo và nhà n&#c c&#ng s&#n, đã ph&#i v&#t thoát Việt Nam b&#ng thuy&#n vào năm 1977 và nay đang đ&#nh c&# t&#i Los Angeles. T&#t c&# nh&#ng ai t&#ng &#ng h&# MTTDGPVN trong cu&#c chi&#n đ&#u ch&#ng ch&# đ&# Sài Gòn đ&#u có th&# c&#m nh&#n s&# b&# ph&#n b&#i và n&#i tuy&#t v&#ng c&#a h&. Khi Harrison Salisbury c&#a t&# New York Times vi&#ng thăm Hà N&#i vào tháng 12, 1966, các nhà lãnh đ&#o Hà N&#i đã nói v&#i ông, “Sách l&#c tranh đ&#u c&#a mi&#n Nam đ&#c ch&# đ&#o t&# mi&#n Nam ch&# không ph&#i t&# mi&#n B&#c”. Th&# t&#ng Ph&#m Văn Đ&#ng đã nói v&#i Salisbury, “Không có ai &# mi&#n B&#c có ý t&#ng ngu ng&#c, t&#i ác” r&#ng mi&#n B&#c mu&#n thôn tính mi&#n Nam.

V&#y mà trong di&#n văn đ&#c nhân l&# m&#ng chi&#n th&#ng vào ngày 19/05/1975, Lê Du&#n đã nói, “Đ&#ng c&#a chúng ta là m&#t và là ng&#i lãnh đ&#o duy nh&#t đã t&# ch&#c, ki&#m soát và đ&#u hành toàn b&# cu&#c chi&#n đ&#u c&#a nhân dân Việt Nam ngay t&# ngày đ&#u c&#a cu&#c cách m&#ng”.

Trong b&#n báo cáo chính tr&# đ&#c tr&#c Qu&#c h&#i h&#p nh&#t t&#i Hà N&#i vào ngày 26/05/1976, Lê Du&#n nói, “Nhi&#m v&# cách m&#ng chi&#n l&#c c&#a đ&#t n&#c ta trong th&#i k&# m&#i là th&#ng nh&#t t&# qu&#c và đ&#a toàn b&# đ&#t n&#c t&#n nhanh, ti&#n m&#nh và ti&#n v&#ng ch&#c lên ch&# nghĩa xã h&#i, lên ch&# nghĩa c&#ng s&#n”.

Vào năm 1976, Chính ph&# Cách m&#ng Lâm th&#i do MTTGPVN thành l&#p đã b&# xoá s&, và toàn th&# 2 mi&#n Nam B&#c Việt Nam đ&#u n&#m đ&#i s&# cai tr&# c&#a nh&#ng ng&#i c&#ng s&#n. Ngày nay, trong s&# 17 thành viên B&# Chính tr&# và 134 U&# viên Trung &&ng thu&#c Đ&#ng C&#ng s&#n Việt Nam, không h&# có ng&#i nào thu&#c MTTDGPVN tr&#c kia. Ngay c&# Nguy&#n H&#u Th&, c&#u Ch&# t&#ch MT, ch&# n&#m ch&#c v&# Ch&# t&#ch nhà n&#c, m&#t ch&#c v&# mang tính nghi l&# v&#i nhi&#m v&# đ&#n ti&#p khách n&#c ngoài và tham đ&# các bu&#i l&# l&#c. Nh&#ng ngay c&# v&# trí đó r&#i s&# b&# xoá b&# khi bàn hi&#n pháp m&#i ra đ&#i.

Tr&#ng Nh&# T&#ng

Nguy&#n: A Vietcong Memoir

H&#y nghe l&#i c&#a ông Tr&#ng Nh&# T&#ng, m&#t nh&#ng ng&#i sáng l&#p MT, c&#u B&# tr&#ng T&# pháp c&#a Chính ph&# Cách m&#ng Lâm th&#i, v&#a m&#i đây cũng là m&#t thuy&#n nhân v&#t bi&#n. Ông T&#ng tr&#n thoát kh&#i Việt Nam vào tháng 12, 1979 và hi&#n nay s&#ng t&#i Paris. Ông đã nói v&#i các phóng viên v&# kinh nghi&#m c&#a ông trong cu&#c h&#p báo g&#n đây vào tháng 5, 1980. 12 năm tr&#c, ông nói, khi ông b&# tù đ&#i ch&# đ&# Thi&#u vì các ho&#t đ&#ng thân c&#ng c&#a mình, cha c&#a ông đã đ&#n thăm ông. Ông c&# đã h&#i ông, “T&#i sao con l&#i đ&#t b&# t&#t c&# &# m&#t công vi&#c t&#t, m&#t gia đ&#nh sung túc &# đ&# gia nh&#p c&#ng s&#n? Con không bi&#t r&#ng c&#ng s&#n r&#i s&# ph&#n b&#i con và s&# th&# tiêu con, và khi con th&#t s&# hi&#u ra thì đã quá mu&#n?” T&#ng, m&#t nhà trí th&#c, đã tr&# l&#i cha “T&#t h&#n là cha nên im l&#ng và ch&#p nh&#n s&# hy sinh m&#t trong các đ&#a con c&#a cha cho n&#n dân ch&# và đ&#c l&#p c&#a đ&#t n&#c”.

Sau cu c T ng Công kích T t M u thân 1968, T ng đ c trao đ i v i 3 Đ i tá tù binh chi n tranh M , và sau đó ông bi n m t vào r ng v i MT. Ông đã vi ng thăm nhi u n c c ng s n và các n c th gi i th 3 đ kêu g i s ng h dành cho MT trong cu c chi n tranh Vi t Nam. Ông đã nói trong cu c h p báo. “Tôi đã bi t MT là m t t ch c do c ng s n chi ph i và tôi đã quá ngâ th khi cho r ng H Chí Minh và Đ ng c a ông ta s đ t quy n l i qu c gia lên trên ý th c h và đ t quy n l i nhân dân Vi t Nam lên trên quy n l i c a đ ng. Nh ng nhân dân Vi t Nam và tôi đã sai l m”.

Tr ng Nh T ng đã k v kinh nghi m c a ông v ph ng sách các t ng l p lãnh đ o c ng s n cai tr , “Ng i c ng s n là chuyên gia v ngh thu t chiêu đ và có th làm b t c cách nào đ đ b n v phe h m t khi h ch a n m đ c chính quy n. Nh ng m t khi đã n m đ c quy n l c l p t c h tr thành s t máu và tàn nh n”. Ông tóm t t tình hình t i Vi t Nam hi n nay, “Gia đình ly tán, xã h i phân ly, ngay c đ ng cũng chia r”.

Bây gi nhìn l i cu c chi n Vi t Nam, tôi ch c m th y bu n r u cho s ngâ th c a mình khi tin r ng c ng s n là nh ng ng i cách m ng và x ng đáng đ c ng h . Trên th c t , h đã ph n b i nhân dân Vi t Nam và làm th t v ng các phong trào ti n b trên toàn th gi i.

Tôi nh n lãnh trách nhi m v nh ng th m k ch x y ra cho đ ng bào c a tôi. Và nay tôi ch còn cách đóng vai nhân ch ng cho s th t này h u các ng i đã t ng ng h Vi t C ng tr c kia có th cùng chia s trách nhi m v i tôi.

Khi tôi còn trong tù, Mai Chí Th , m t U viên Trung ng đ ng, đã nói chuy n tr c m t nhóm tù nhân chính tr ch n l c. Ông ta đã nói v i chúng tôi, “H Chí Minh có th là m t qu đ , Nixon có th là m t vĩ nhân. Ng i M có th có chính nghĩa, chúng ta có th không có chính nghĩa. Nh ng chúng ta đã chi n th ng và ng i M đã b đánh b i b i vì chúng ta đã thuy t ph c đ c ng i dân r ng H Chí Minh là m t vĩ nhân, Nixon là m t tên sát nhân và ng i M là nh ng k xâm l c”. Ông ta đã k t lu n, “Y u t ch ch t là làm th nào ki m soát ng i dân và ý t ng c a h . Ch có ch nghĩa Mác Lê m i có th làm đ c nh v y. Không ai trong các anh đã t ng bi t đ n m t s kháng c nào đ i v i ch đ c ng s n, b i v y không nên nghĩ đ n đ i u đó n a. Hãy quên chuy n đó đi? Gi a các anh nh ng nhà trí th c u tú và tôi, tôi đã nói v i các anh s th t”.

Và qu là ông ta đã nói s th t. T năm 1978, khi c ng s n Vi t Nam chi m đóng Lào, xâm l n

Thư n thi c cho Vi t Nam

Tác Giả: Đoàn Văn To i - Felix l c d ch
Chúa Nhật, 22 Tháng 3 Năm 2009 11:11

Kampuchea và t n công Thailand, trong khi đó Liên Xô xâm lăng Afghanistan. Trong m i m t s ki n đó, ng i c ng s n v n t phác ho chân dung c a h m t cách ly k , là nh ng ng i gi i phóng, ng i c u r i, ng i b o v ch ng l i các l c l ng xâm lăng n c ngoài. Và trong m i s ki n, d lu n th gi i v n t ng đ i êm d u.

Nh ng Vi t Nam, ng i dân v n th ng nh c nhau, “Đ ng nghe nh ng gì c ng s n nói mà hãy nhìn nh ng gì c ng s n làm”. M t trong nh ng ng i Nam Vi t Nam theo c ng s n, ông Nguyễn Văn Tăng, b tù 15 năm d i th i Pháp, 8 năm d i th i Di m, 6 năm d i th i Thi u, và hi n nay v n còn đang n m tù, đã nói v i tôi, “Mu n hi u ng i c ng s n, tr c nh t ph i s ng v i c ng s n”. Vào m t bu i chi u m a r i t i nhà tù Lê Văn Duy t, Sài Gòn, ông đã nói v i tôi, “ c m c a tôi bây gi không ph i là đ c th ra, không ph i là đ c g p l i gia đình. Tôi ch m đ c tr l i nhà tù c a Pháp 30 năm tr c”. Đó là gi c m c a m t ng i đàn ông 60 tu i đã gi i tr n tu i thanh xuân vào vi c ra vào nhà tù đ chi n đ u cho t do và đ c l p c a đ t n c. Gi này, có l ông đã ch t trong tù hay có th đã b nhà n c c a nhân dân hành quy t.

c m c a nhân dân Vi t Nam là m t cu c cách m ng th c s , h không mu n ch nghĩa c ng s n. M c đ đo l ng s chán ghét c ng s n là vi c hàng ngàn ng i đã t b s ràng bu c l ch s c a h v i đ t m . D i th i th c dân Pháp, tr i qua bao năm dài chi n tranh, ngay c trong th m c nh n n đối năm 1945 có đ n 2 tri u ng i ch t đối, ng i Vi t Nam v n không đành đ n r i b quê h ng, m nh đ t có m m ông cha. Các cu c đ xô ra đi t n n là b ng ch ng tr c ti p c a s kinh hoàng v i ch đ hi n nay. Hãy nghe l i m t ng i t n n khác, Nguyễn Công Hoan, c u thành viên MT và là thành viên Qu c h i th ng nh t đ c b u năm 1976, “Ch đ hi n nay là ch đ phi nhân và áp b c nh t mà n c Vi t Nam t ng đ c bi t đ n”. Ông Hoan tr n thoát b ng thuy n vào năm 1977, sau khi t b ch c v c a ông trong Qu c h i c ng s n. “Qu c h i”, ông tuyên b , “là m t bù nhìn, các thành viên đ ch bi t nói đ , không bao gi bi t nói không”.

Gi a các thuy n nhân s ng sót, bao g m c nh ng ng i b h i t c h m hi p và nh ng ng i ch u nhi u c c nh c trong các tr i t n n, không h có ng i nào h i ti c đã tìm cách tr n kh i ch đ hi n nay. Tôi tuy t đ i tin r ng s th t v Vi t Nam s đ n đ n hi n rõ. Nó có s n cho nh ng ai mu n tìm hi u v nó. Nh Solzhenitsyn đã t ng nói, “S th t cũng n ng n nh là th gi i v y”. Và Vi t Nam là m t bài h c v s th t.